

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 11 Septembrie st. v.

(S.) Diarele maghiare opoziționale
au provocat o nouă afacere celebră:
Afacerea steagurilor în armată.Cetitorii noștri în Sibiu aduce aminte,
că cu privilegiul concentrării în Sibiu
la Monor pe locuința comandanților s'a
fost înborat un steag negru-galbin.Căutați acest steag în sine, fără a mai
căuta motivele lui, a fost destul,
pentru de a alarma presa opozițională
și de a o face să țipe, că s'a vătămât
tricolorul maghiar, singurul steag legal
pentru honveghime.A mers lucrul până acolo, că însuși
ministrul de honvegh, bag-seamă pentru
mulcomirea opoziției, s'a aflat îndemnat
a publica un comunicat, prin care ex-
plică dispozițiunea regulamentului de
serviciu în această materie, o dispozi-
țiune, care se află și la armata comună,
cu care honveghimea, ca parte întregi-
toare, are să opereze împreună în timp
de războiu.Toată lumea credea, că prin asta
s'a terminat afacerea și oamenii vor în-
țelege, că de dragul unor țiaristi ma-
ghiari, momentan nu se poate crea un
fel de „Extrawurst“ pe seama unei părți
a armatei austro-ungare.

Lumea însă s'a înșelat amar.

Nu sînt Maghiarii oamenii aceia,
care se lasă a fi capacitați cu una cu
două.Lor li-a mai trebuit un scandal,
și scandal au făcut eără.În numărul seu de ieri, „Pesti Hir-
lap“ ne aduce adevărul scirea, că într'una
din nopțile trecute steagul negru-galbin
de pe casa comandantului Janki s'a
aflat rupt și tăvălit în tină în mijlocul
pieții din Monor.Care va să zică, steagul împê-
rătesc a fost sfârticat și tîrît
în tină.Și pentru această faptă revoltă-
toare diarul budapestan nu are nici
un singur cuvînt de desaprobară și
condamnare, întocmai cum nu a avut
el și celelalte diare maghiare opozițio-
nale cuvinte, de a desaproba pe acei
miserabili, care astă-iană au luat pa-
jura împêrătească de pe pîretele dela
comanda de întregire din Cluj, au
aruncat-o în tină și au călcat-o în pi-
cioare!Se vor face și de astădată cerce-
tări cum s'au mai făcut în asemenea
casuri, dar' făptuitorii de obicei nu se
pot erua, pentru-că cei-ce comit astfel
de fapte punibile nu le comit la lumina
zilei, ci noaptea în întunec, pe timpulcel mai potrivit pentru tot felul de mi-
șelii și tâlhării.Insigniile monarhiei și ale arma-
tei acesteia rămân deci insultate în Un-
garia, în cea mai însemnată țeară a
împêrăției, pe care în majoritate covir-
șitoare o locuiesc popoare leale și cre-
dincioase Tronului și dinastiei.Care sînt însă urătorii, făptuitorii
intelectuali ai unor asemenea crimi-
nalități?Pe aceștia nimeni nu-i caută, cu
toate-că îi cunoaștem, ei sînt aproape
de noi și în fiecare zi vîră în popora-
țiunea maghiară ură în contra monar-
chiei, în contra armatei comune și în
contra insigniilor acestora.Sînt aceia, care propagă cultul
revoluționarului Kossuth; sînt aceia,
pentru care nu există pe acest pămînt
nimic mai sfînt decît numele și princi-
piile acestui dușman al Tronului, al di-
nastiei și al împêrăției noastre.

Eată o probă:

Opoziționalul clujan vorbește în
numărul seu de ieri de „scandalul“
ce s'a întîmplat la Monor prin aceea,
că honveghimea s'a folosit de steagul
negru-galbin. Spune apoi mai departe,
că același „scandal“ s'a repetat în
Pesta-nouă. Cartierul generalului Bu-
lyovszky a fost designat în casele din
piața ale plebanului Vicentiu Illek, dar'
după-ce oficerul ce era încredut cu fa-
cerea cartierelor a declarat, că pe lo-
cuința generalului la toată întîmplarea
va trebui să se arboreze steagul împê-
rătesc, primarul comunal a dispus în
momentul din urmă, ca afară la vii
să-și afle generalul cartier, ear' steagul
austriac „adapost“. Și acum generalul
locuiesc afară în villa lui Tordai, unde
numai puțini au văzut steagul negru-
galbin, lîngă care „patriotic“ adjutant
a arborat și steagul național. Dar' ge-
neralul Bulyovszky, îndată-ce a intrat
în vilă, a dispus să se deie jos steagul
unguresc. Dacă acest lucru se întîmpla
în lăuntru în comună, locuitorii pa-
triotici s'ar afla de atunci în
revoluțiuneAșa se face treaba asta. Se vor-
besce de arborarea steagului împêrătesc
ca de un „scandal“ public și se spune,
că pentru „ofensa“ ce comandantul mi-
litar a făcut steagului unguresc, locui-
torii „patriotici“ s'ar afla deja în re-
voluțiune, dacă aceea se întîmpla în
comună.Dar' unde sînt, domnilor kos-
suth-iști, acei locuitori „patriotici“, care ar
trebui să se revolte, când se aruncă în
tină pajura împêrătească și se insultă
în modul cel mai brutal acel steag, pecare îl salută cu evlavie întreaga ar-
mată și cu ea împreună supremul ei
comandant, Monarchul nostru consti-
tuțional?De aceia nu erau nici în Cluj
și nu sînt, precum se vede, nici în
Monor.Preste tot rău fac aceia dintre con-
cetățenii noștri maghiari, care nu res-
pectează cum se cuvine steagul acela,
căci acela a adus odinioară la mîrire
monarchia noastră, aceea monarhie, fără
de care Maghiarii nu ar fi acolo unde
sînt și nu ar fi ceea-ce sînt ei astăzi.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 11 Septembrie st. v.

Un toast al ministrului-președinte Tisza.

Conventul reformat de dincolo de
Dunăre își ține ședințele sale din estan
în Leva. Domnul Coloman Tisza, în-
văpăiatul apărător al intereselor refor-
mate în Ungaria, a venit și el la Leva,
ca să participe la consultările conven-
tului, și s'a folosit de privilegiul unui ban-
chet, spre a face politică și a lovî
adversarii lui politici. El a țis, că în
Ungaria omul publicității trebuie să aibă
curajul, de a se lupta în contra calom-
niării și în contra bombar-
damentului cu tină. El își ridică
paharul cu dorința, ca oamenii publi-
cității din Ungaria să nu mai aibă tre-
buiță de acest curaj, ci să-și între-
buițeze toate puterile, pentru-ca să poată
lucra pentru binele patriei cu toții, fără
deosebire de rasă, de confesiune și de
poziție socială, ca o națiune unită și
concentrată.Diarele guvernamentale fac mare
capital din cuvintele stăpînului lor, ear'
presa opozițională, ca de obicei, își
bate joc de ele.

Situația în Orient.

„Times“ află, că între Sîrbia și
Montenegro ar fi avut loc negocieri
în privința încheierii unei alianțe de
defensivă și ofensivă. Convenția pro-
iectată ar fi să seamene cu convenția
din primăvara anului 1876, când era
în perspectivă războiul sîrbo-montene-
grin în contra Turciei. Domnul Ristici
guverna atunci în Sîrbia, întocmai ca
și astăzi, și convenția a fost promovată
decătră Rusia, care conlucrează și astăzi
în tăcere. Negocierile oficiale se vor
începe numai după sesiunea proximă a
Sculpinei. Bulgarii privesc cu multă
neîncredere la alianța sîrbo-montene-
grină. Ministrul-președinte Stambu-loff, care în curînd va merge la Viena,
voescă să expună diplomaților austro-
ungari acele măsuri, pe care guvernul bul-
gar e silit să le iee pentru scutirea prin-
cipatului.După împărțirile ce vin din
Constantinopol, atitudinea Sîrbiei în-
sufă îngrijiri serioase chiar și Porții.
Aceasta a recomandat ca de-a lungul gră-
niței sîrbesci să se posteze un corp de
observațiune de douăzeci mii de oameni,
la ceea-ce însă Sultanul nu s'a învoit.
Cabinetul are însă de gînd să adreseze
puterilor apusene o notă, în care ple-
dează pentru o procedere comună față
cu stările de lucruri nesigure din statele
balcanice.Relativ la venirea lui Milan la
Belgrad, „Vossische Zeitung“ împăr-
șește, că corespondentul ei din Belgrad
a văcut și cetit o scrisoare a exregelui
Milan, în care acesta declară, că deo-
cămădată nu voescă să se reîntoarcă în
țeară, ca să joace rolul unui fel de
controlor al reginei Natalia. Asta e
treaba altora, dacă însă regenții nu vor
pute să biruească cu anumite aspira-
țiuni de ale reginei, el nu se va re-
trage dela împlinirea datoriunilor ce le
are față cu țeara și cu dinastia.

Uneltirile Rusiei în România.

Mai dîile trecute diarul „Mos-
kovskie Vedomosti“ a provocat pe gu-
vernul rusesc, ca să întreprindă un pas
diplomatic activ în cestiunea bulgară,
fiind actuala situație europeană foarte
favorabilă spre aceasta. Același diar vine
și pretinde acum dela diplomația ru-
sească să iee măsuri, ca lucrurile din
România să meargă pe o cale favo-
rabilă Rusiei. Starea lucrurilor în Ro-
mânia, se exprimă foaia panslavistă, e
nefavorabilă din punct de vedere rusesc.
Ministerul Catargiu nu a corespuns aștep-
tărilor ce se nutriau la început în
Rusia. El nu numai nu a cassat măsuri-
le antirusesci ale predecesorului seu, ci
lucrează chiar în contra intereselor ru-
sesci și pentru interesele ligei de pace.
În special ministrul de externe Lahov-
vary a trecut în tabăra dușmanilor Ru-
siei. Toate aceste se întîmplă în Ro-
mânia, cu toate-că reprezentantul Ru-
siei de acolo, dl Hitrovo, s'a distins
între diplomații rusesci prin un anumit
zel și interes față cu interesele Rusiei.
„Oficiul diplomatic central“ al Rusiei
ar trebui să spriginească pe dl Hitrovo
și să intervină el însuși.

De ale baronului Bánffy.

Di de di se adeveresc tot mai
mult enunțiațiunea Eminenței Sale pri-
matelui Simor, „că Ungaria adminis-
trează mai mult prin ordo-
nanțe decît prin lege“.Că întru adevăr așa este, ne arată
și următoarele două ordonanțe ale ve-
stitului prefect baron Bánffy. Nu li-am
da acestor ordonanțe nici o importanță,
dacă nu ar atinge mai deaproape po-
porațiunea unui comitat *per eminentiam*
romănesc și sās. Și cu deosebire am tăce,
dacă nu am vedea din nou căleată în
picioare legea despre naționalități.Acest prefect, care cu o cutezanță
oarbă se nisuesce a face și din petri
Maghiari, nu numai că necăjește prin
aceste ordonanțe întreagă administra-
țiunea comitatului Bistrița-Năsăud, dar'
sîntem convinși, că amărește până în a-
dîncul sufletului pe întreagă poporațiunea
romănească și săsească din acest comitat.Baronul Bánffy însă își câștigă
merite, — cel puțin așa crede lumea,
— înaintea guvernului și înaintea ma-
melucilor sei din comitat.După-ce pe calea ordonanțelor și
în puterea sa de comisar regesc a ni-
micit drepturile Românilor grănițeri dela
Năsăud, și după-ce pentru această faptă
patriotică are să fie în scurtă
vreme decorat, voescă ca nu mai
puține merite să-și câștige și pe terenul
administrativ comitatens?Lucrînd ca preste tot în conțele-
gere cu ministrul de interne, a și dat
următoarele două ordonanțe:

I.

Dela comitele-suprem al comitatului Bistrița-
Năsăud.Nr. 1455 — 1889.
com.-supr.

Magnifice domnule vice-comite!

Excelența Sa dl ministru de interne, prin
scrisoarea de sub Nr. 23.425—89, mi-a or-
donat, ca să caut și găsec modul, după
care auctoritățile publice să folosească în actele
oficioase maghiare numele de botez al parti-
dolor numai în limba maghiară.Aducîndu-o aceasta la cunoștința Ma-
gnificenței Voastre, nu mă îndoiesc că vei și
controla cu toată strictețea executarea acestei
ordonanțe.Din parte-mi înecunoștințez, că atât
auctoritățile, cât și amployații comunali, tre-
buind să poseadă limba statului, care este
cea maghiară, au prin urmare și datorița pe
aceasta a o folosi corect și la toate casurile
singurice. De aceea, de câte-ori voi ob-
serva în scrisorile purtate în limba maghiară
excluderea folosirii numelor de botez, de atâtea-
ori pe baza dreptului asigurat în Art. de lege

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Idealul în artă.

De H. Taine.

Traducere de Vasile Vaida.

(Urmare și fine)

VI.

Pe basa acestui principiu vom da pen-
tru cea din urmă dată clasificăția opurilor de
arta picturală. După-cum vădusem, ori-care
obiect deopotrivă, mai mult ori mai puțin
este frumos, după felul de centralizație al efec-
telor, și această regulă, cu ajutorul căreia ne
putem orienta în istoria literaturii, aplicată
chiar și la istoria picturii, ne servesc drept
îndreptar pentru distingerea acurată a mo-
mentelor ce se urmează în durată unei școale
de artă.În periodul primitiv al epocii arta este
încă imperfectă. Ea este foarte defectuoasă,
artistul neîndemînat cu seie să centralizeze
toate efectele. El adese îi folosește pe unii
dintre factori cu multă genialitate; mulți însă
fi sînt necunoscuți; lipsa experienței, direcția
civilizațiunii îl abate, îl împedecă de a-i ob-
serva. Astfel este starea picturii italiene în
cele două perioade dela început. Giotto a fost
un ingenu, și în ceea-ce privește spiritul se
aseamănă lui Raphael; el deasemenea e bog-
at, ușor, original și de aceeași frumșetă în
invențiune; posedea și el întocmai simțul ar-
moniei și nobil; limba însă, în care ne grăiesc,
bălbăie și nu e pe deplin formată, cel dîntîuni-a grăit în limbă curată și pe deplin for-
mată. Giotto nu a cunoscut pe Perugino și
nu și-a făcut învățătura în Florența, nu stu-
diase statuetele antice. Pe vremea lui trupul
viu încă numai pe jumătate era luat în seamă.Artistii încă nu aveau pe atunci sciință des-
pre puterea expresivă a mușchilor; nu cu-
tează să-și iee îndrăzneală a iubi și a înțelege
trupurile frumoase; toate aceste mirosiau a
păgânism; înfrîmarea teologiei și a misticismu-
lui era prea pronunțată. Aci zace cauza, pen-
tru-ce pictura sfîntă și simbolică a durat un
secol și jumătate, fără-ca să fie pus în lu-
crare factorul cel mai esențial al acestei arte.
Începe perioda a doua, și anatomistii, din au-
rari deveniți pictori, prind a modela în ta-
blourile și fresco-picturile lor membre solide
și bine făcute. Dar' celelalte părți esențiale
ale artei în opurile lor sînt încă prea defec-
tuose. Artistii nu au cunoscință despre ar-
chitectura liniilor și a masselor, deși numai
prin îndoirile și proporțiile ideale ale archi-
tecturii este cu puțință transformarea trupu-
rilor reale în trupuri frumoase; Verrochio, Pol-
laiolo, Castagno au zăgrăvit figuri necioplite,
urite și umflate, sau vorba lui Leonardo da
Vinci: „Aceste figuri se aseamănă cu nisce saci
umpluți cu nuci“. Nu cunosceau diversitatea
mişcărilor și a puterii expresive a fisionomiei,
la Perugino, Fra Filippo, Ghirlando și în
fresco-picturile vechi din capela sixtină figurile
sînt înțepenite, aproape prinse cu cuie, sînt
puse în rînd, și pentru-ca să poată trăi, ele
par a-și întinde gura înzadar după aer de
vieță. Nu cunosceau bogăția și delicatețea co-lorituri, figurile lui Signorelli, Credi, Rotti-
celli sînt aproape lipsite de vieță, uscăcioase,
de o înfățișare sarbădă, par a trăi în pămînt
fără de aer.A fost de lipsă ca Antonello de Mes-
sina să introducă în Italia pictura italiană, ca
prin uniunea luminii pusă la vedere și bine
statorită să toarne sînge ferbinte în vinele
acestor figuri murinde. Era de lipsă ca Leo-
nardo să descopere gradațiunea neobservabilă
a luminii, ca astfel în încăperile aerului să
poată pune cu mai multă grație rotundimea
trupului, ca în chipul acesta întunerecul lu-
minos să învlească deliniamentele figurilor.
Numai pe la sfîrșitul secolului al XV-lea au
fost descoperiți toți factorii artei picturale, și
de atunci numai artistul scie să unifice pute-
rea acelor, pentru-ca astfel să poată exprima
caracterul plasmuit prin armonia urmată din
unirea tuturor elementelor.De altă parte în a doua jumătate a vea-
cului al XVI-lea, precînd pictura decădea,
centralizația, născătoarea a atîtor opere nepe-
ritoare, se perde din vedere, pentru a nu mai
reapăre. Mai nainte ea lipsia, pentru-că ar-
tistul încă nu era destul de învățat; acum lip-
sesce, pentru-că el nu e destul de naiv. Car-
rachii înzadar s'au obosit; degeaba s'au fo-
losit de cele mai bune sisteme ale școalelor
anterioare. Valoarea operelor de artă a scă-
dut tocmai din această uniune a efectelor de
inclinății felurite. Simțirea artistilor era prea
slabă, pentru a pute produce o armonie de-
plină, deci se pun să împrumute și de ici și
de colo, împrumutarea însă li-a cauzat moarte.Sciința ce își câștigase prin centralizarea efec-
telor ce nu pot sta la un loc, li-a fost spre
mare stricăciune. Kephalos-ul lui Annibale
Carrachi din palatul Farnesina, pentru-că are
mușchii eroici ai lui Michel Angelo, lăfămea
umerilor și grăsimia cîrnilor obicînuite la Ve-
nețieni, zîmbetul și umerii obrazilor figu-
rilor lui Correggio, nasce resens și disgust în
privitor, înfățișînd în chipul acesta pe atletul
gras și grațios; sfîntul Sebastian din Louvre
al lui Guido se aseamănă cu un trunchiu, Anti-
nos din vechime, pentru-că e străbătut de o lu-
crare ce prin a ei putere ne aduce aminte de Cor-
regio, prin tonul albastriu ne revoacă în memo-
rie pe Prudhon, asemenea deșteaptă displace-
re de vreme-ce el ne reprezintă pe tînerul bîr-
bătos, athletic, sentimental și amabil. În
această epocă de decadență expresiunea cres-
ceturii se împotrivesc la aceea a trunchiului.
D-voastre o să vedeți fețe de femei fericite,
evlavioase, libere, fețe de don Juan, de gri-
sette, de aproți, de servitori cu trunchiuri
pline de vieță și groase de pături de muș-
chi și aceste fețe și trunchiuri reprezintă
Dumnezei, sfinți, — oratori monotoni, nimfe
și madone, — dește de saloane, ba în cele
mai multe rînduri nisce ființe, care clă-
tinîndu-se mereu între două roluri, pe ele
de ele. Contrădicieri de felul acesta au
împedecat mult și mersul picturii flamande,
căci Michel Coxie, Martin Heemskerck, Francisc
Floris, Henri Golzius și Jean Rottenhammed
au voit să o facă italienească. Pentru-că pic-
tura flamandă se ridică la culmea perfec-
țiunii, era de lipsă ca entuziasmul național săstrăbată toate celulele plantei străine, perfec-
ționarea trebuie se mănecă din instinctul na-
țional. Aci zace cauza, de ce numai cu Ru-
bens și cu contimporanii sei apare origina-
litatea armoniei depline; factorii artei înaintea
de el se grupau numai ca să producă contra-
dicții, acum se întrunesc, pentru-ca să se în-
tregească împrumutat; opuri trainice iau locul
celor lipsite de vieță.Între periodul primitiv și cel de deca-
dență al unei epoci ocupă loc periodul de în-
florire. Să presupunem că se ivesc casul,
precum se întîmplă aceasta adese, că despre
succes se face vorbă, când în cestiune este
vre-un op de artă isolat, ivit ca un punct
excentric, — valoarea opului și aci este ho-
tărită prin centralizația perfectă a efectelor.
Pentru demonstrarea aserțiunii noastre, istoria
picturii italiene servesc cele mai variate și
netăgăduite dovezi. Trebuie ținută în vedere
oamenii efectelor, căci ea ne va pune la ve-
dere ființa ingeniului, delicatețea, procederea
contrară și conexitatea concepțiunii artistilor.
D-voastre ați văcut pe pânzele lui Vinci ele-
ganța înaltă, aproape femeiască a figurilor,
zîmbetul neasemenat, expresiunea adîncă a
trăsurilor, superioritatea melancolică, finețea
distinsă a spiritului, staturile de trup originale
și înțorțolate, netețimea unduloasă a delinia-
mentului, farmecul tainic al luminii umbroase,
încovoarea neprecisă a umbrei ce crește
măre, gradațiunea neobservabilă a modelării,
frumșeta stranie a perspectivei înorate.D-voastre ați văcut la mîiestri ieșiți din
școala venețiană, lumina deplină și bogată,

XX. din 1886, apoi a Art. de lege XXII. din a. 1886, voi procedez spre pedepsirea acestor abateri pe calea cercetării disciplinare. Bistrița, la 24 Iunie 1889.

Baron Bánffy m. p.,
com.-supr.

II.

Dela comitele-suprem al comitatului Bistrița-Năsăud.

Nr. 1455 1889.
com.-supr.

Onorabilă sedrie orfanală!

În scrisorile oficiale maghiare în obiectul cu privire la folosirea numelor de botez, trimit onorabilei sedrii orfanale copia alăturată*) spre strictă observare. Totodată fac cunoscut, că în fiecare cas singuratică, când în scrisorile oficiale, cu deosebire la susținerea casurilor de moarte, inventare, testimonii, s'ar face abateri dela această ordonanță, să mi-se facă abateri dela această ordonanță, să mi-se facă abateri decât arătare prin subținererea tuturor actelor respective.

Bistrița, la 24 Iunie 1889.

Baron Bánffy m. p.,
com.-supr.

Am publicat aceste ordonanțe fără a le mai și comenta. Și totuși mai cutăză compatrioții nostri a vorbi despre egala îndreptățire a naționalităților în Ungaria. Oare nu le este rușine?

Correspondența macedoneană

a „TRIBUNEI“.

Macedonia, 3/15 Septembrie 1889.

La Sibiu.

Progresează românismul în Macedonia?

Ne punem această întrebare numai din motivul, că sunt unii foarte naivi sau de bună-voie îndrăgăniți, de a crede contrariul, adică că nu numai că nu progresează, dar și scade.

„Mi-s-a întâmplat să aud dicându-mi unii, că românismul în Macedonia a păgubit grozav de câțiva timp și că inimiciii nostri progresează.

Am fost curios să aflu, că ce îi face a crede aceasta și cum judecă. Ce am făcut noi Românii decând am deschis școlile noastre?

Tot Grecii au școle multe și frumoase prin comunele noastre; bisericile toate sunt în mâinile lor, averile bisericilor stau la dispozițiunea lor, numărul elevilor la școlile noastre deși nu descrește, dar în număr mic se mărește, cu un cuvânt, nu am ajuns să exterminăm cu desăvârșire pe grecomanii de prin comunele române.

Toate sînt întocmai cum le-am înșirat mai sus; dar dacă am sta un moment și ni-am da seamă de ceea-ce am fost nu demult, ci numai cu câțiva ani mai înainte, am vedea lucrurile altfel. Omul de fire este nemulțumit cu prezentul și crede că trecutul a fost mai fericit, și având iluzii multe, care neîmplinindu-se deodată după dorințele lui, atunci pierde orice speranță în viitor, ba încă crede, că nimic nu s'a făcut.

Și altădată am spus în coloanele acestui diar, că în comparațiune cu mijloacele de care dispunem și situațiunea în care ne aflăm în raport cu celelalte naționalități din imperiul otoman, școala română, cauza românismului în genere progresează cu pași gigantiici.

Să-mi explic. Sumele, pe care le sacrifică, pe fiecare an statul grec, silogurile din Atena, Constantinopol, Alexandria (Egipt) și din alte părți ale lumii, pentru grecizarea Românilor

*) Ordonanța ministerială.

din Peninsula-Balcenică, sînt enorme, cu toate acestea, n'au reușit mai mult ca Românii, ba din contră, cu toate sacrificiile lor enorme și cu toate mijloacele, de care dispun în Turcia, numărul aderenților lor scade, precând al Românilor, deși cu puțin, dar în fiecare an se mărește.

Pe de altă parte exarchia bulgară asemenea sacrifică pe fiecare an o sumă de 30.000 lire ot. pentru școlile și instituțiile bulgăresci.

Noi, pentru propagarea românismului și pentru luptele zilnice ce avem cu adversarii națiunii noastre, ce sacrificăm? Cu ce să extermăm grecismul de prin comunele românesce?

Avem comune, unde zilnic cer să li-se trimită institutori, să li-se deschidă și lor școala română, dar' cu ce? Căci suma revăcută este destul de insuficientă pentru susținerea actualilor școli.

Este foarte ușor a dice, că românismul în Macedonia nu progresează, că școlile celorlalte naționalități sînt înfloritoare, și a învinovați pe unul și pe altul, fără a ști însă a raționa puțin și a vedea adevărata stare.

Am șis și mai repet, că cu toate neajunsurile aceste, școala română, acolo unde există, nu este așa cum o cred unii, ci din contră din an în an progresează.

Mișcarea Românilor de prin unele comune în favorul românismului și numărul elevilor de ambe sexele care frecventează școlile române, ne pot dovedi pe deplin, că departe de a regresa românismul, el progresează.

De astădată nu-mi propun a descrie fiecare localitate, unde există școala română, arătând numărul elevilor din anii trecuți și acela din anul curent, de va fi însă nevoie, voi face-o și aceasta, de unde se poate dovedi în mod palpabil că românismul progresează.

De am dispune numai de mijloace materiale, cum dispun adversarii nostri, atunci nu mai este îndoială, că am ajunge ținta dorită. Voi reveni asupra acestui obiect.

Meciu Bon.

CRONICĂ.

Dela Curte. Maiestatea Sa Monarchul va sosi din Gödöllő la Viena în 29 a. l. c. În primele zile ale lui Octomvrie, Monarchul va pleca la Meran, ca să cerceteze pe Maiestatea Sa Imperat. Regină în palatul Trautsmansdorf. Pe la mijlocul lui Octomvrie vor avea loc vânătoarele de Curte la Mürzsteg.

Scire personală. După-cum aflăm din „Foia Diecesană“, Presfinția Sa domnul episcop Nicolae Popea a sosit Marți seara cu trenul accelerat în Caransebeș.

Di Dr. Augustin Lăuran, canonic al capitolului gr.-cat. din Oradea-mare și director al preparandiei gr.-cat. din același oraș, a fost numit de abate titular al ordinului din Caloceia „St. Augustin“.

Adunarea generală de toamnă a comitatului Sibiu se va ține Luni la 7 Octomvrie n. Obiectele de pertractat vor fi: 1. Preliminarul speșelor de administrațiune ale comitatului pentru anul 1890. În legătură cu acesta propunerea pentru repartarea unui arunc comitatens de 1/5% pentru scopuri administrative și spre mărirea lefii vicecomitelui. Nr. 17218 din 1889. 2. Propunerea pentru repartarea unui arunc comitatens de 1 1/2% după darea de stat pentru anul 18902 pentru fondul comitatens de cură. Numărul 17219/1889. 3. Propunerea pentru repartarea unui arunc comitatens de 1% pentru do-

area fondului economic comitatens pentru anul 1890. Nr. 17214/1889. 4. Preliminarul fondului economic comitatens pentru anul 1890. Nr. 16963/1889. 5. Preliminarul economiei agricole de instrucție a comitatului pentru a. 1890. Nr. 16876/1888. 6. Satorirea taxelor de răscumpărare dela concurența publică pentru anul 1890. Nr. 17180/1889. 7. Budgetul fondului drumurilor comitatense pentru anul 1890. Nr. 17098/1889. 8. Preliminarul fondului de clădire a casei comitatense pentru anul 1890. Nr. 17217/1889. 9. Rugarea protopretorului cercului Sibiu pentru o subvențiune spre acoperirea speșelor de cancelarie. Nr. 16813/1889. Actele referitoare la aceste obiecte sînt expuse în biroul vice-comitelui spre intuițiune publică. În fine se observă, că conspectul celorlalte obiecte, care se vor pertracta în ședința de sus, se va publica mai târziu.

Un nou diar român apare de două ori pe lună în Sân-Nicolaul-mare. Acest diar se cheamă „Apicultorul și economul român“ și e subscris de parohul Suetoniu Petroviciu ca redactor responsabil. Îi dorim viețată lungă.

Societatea pentru fond de teatru român, care își va ține adunarea sa generală în orașul Caransebeș la 29 și 30 Septemvrie n., și-a sporit fondul dela ultima adunare generală și până acum cu 3910 fl. 72 cr.; astfel întregul ei capital acum se urcă la 51.959 fl. 28 cr. Această sumă, spune „Familia“, conform raportului, care se va prezenta în adunarea din Caransebeș, este elocată astfel: în obligațiuni de stat 21.976 fl. 66 cr., în acțiuni de ale „Albinei“ 7800 fl., în acțiuni de ale „Transilvaniei“ 900 fl., deposite la „Albina“ 18.675 fl., în obligațiuni private 2300 fl., în bani gata 306 fl. 72 cr. Împunându-se agendei casei, comitetul propune să se dea un onorar celui-ce va îndepinde acele lucrări. Capitalul de aproape 52.000 fl., după unii, ajunge spre a face începutul înființării unui teatru național; după alții însă este mai bine să așteptăm încă câțiva ani, când apoi realitatea se va putea executa mai sigur și cu mai mult succes.

Sînt în Ungaria destui juristi? Întrebarea ar fi mai potrivită astfel: nu sînt în Ungaria prea mulți juristi? Dr. Vecsey, profesor de jură în Budapesta, a arătat, că în Ungaria preste tot sînt 11.395 de posturi, care pretind calificatiune de jurist; afară de aceasta, la municipii, prin orașe, la diplomație, la diferitele ministrii, la căile ferate, la institutele de bani etc. mai sînt încă 8—9000 de posturi, care se pot ocupa numai de juristi absolvenți. Așadar pe tot anul e lipsă de 480 de juristi, dar' ei nu absolvează decât 479 pe an, prin urmare avem mai puțin juristi decât posturi pentru ei. Să creadă cine ce vrea!

Cambiile mici. „Pesti Napló“ publică unele date din raportul statistic asupra venitor de timbre și competențe în anul 1887; între altele arată, că folosirea blanchetelor de cambii mici (blanchete de 5 cr.) în anul 1887 a fost grozav de mare. Numărul blanchetelor folosite au fost de 1,975.653. Din aceasta se vede, că circulațiunea cambiilor mici ia dimensiuni amenințătoare în clasele mai de jos ale poporului.

Earăși Kossuth. Reprezentanța orașului Turda a ales în ședința dela 18 l. curentă pe Kossuth de cetățean de onoare al orașului Turda. Și la mai mare!

Cultură ungurească. Se știe că orașul Cluj s'a pus în înțelegere cu firma Knuth din Budapesta, pentru construirea de apaducte prin oraș. Dilele trecute a sosit în Cluj un inginer trimis de firma Knuth, ca să examineze terenul. Și ce cuminți sînt Maghiarii din Cluj! Toată ziua se adunau roată perlungă inginer și se mirau de el ca de cine știe de lighioană. Inginerul din întemplantare era un German, care nu știa nici trei

ungurese; — „păi! 'ți-ai găsit omul! Audat de veste apostolii „Kultur-Egylet“-ului, că inginerul nu pricepe divină limbă a lui „Kutya teremtette“, și au început se-l batjocorească în toată forma. Cât era ziua îl întrebau mai una mai alta ungurese și bietul inginer, blăjun cum e, da din umeri și răspundea: „Nix ungarisch“. Acest răspuns provoca fel de fel de injurături și risete. Înaintea unei case, Germanul a pățit-o și mai și. Stăpânul casei, cu luleana în gură și cu fes pe cap, iese în fereastră și întreabă: „Mi lesz ebből hé?“. Și când 'i-a răspuns inginerul neștose, toată cultura Ungurului s'a revoltat, izbucnind în vorbe: „Az ebadat! Dacă te învîrți pe sub poarta mea, ori latră ori vorbești, dar' eu trebuie să știu ce vrei!“ — Sînt cuminți oaameni totuși matadorii „Kultur-Egylet“-ului, au știut ei care oraș anume are mai mulă lipsă de reuniune de cultură.

Licitarea unei biserici. În Ungaria toate sînt cu puțință. Tribunalul din Oradea-mare a ordonat zilele aceste vinderea bisericii greco-catolice din Beznye pe calea licitațiunii. Comuna bisericească a cumpărat un pământ, pe care acum nu-l poate plăti. Creditorii au cerut execuțiunea în contra bisericii, care e clădită pe acel loc de pământ. Afacerea a ajuns deja în stadiul licitațiunii, care va avea loc la 25 l. c. n.

Un medic condamnat la închisoare. În 20 l. c. tribunalul din Cluj a condamnat la închisoare de 2 1/2 ani pe medicul Ludovic Laczkovics pentru șarlatanerie, furturi și defraudări. Laczkovics a fost mai nainte asistent de universitate, s'a stricat însă cu timpul și a ajuns ca vai de el.

Idila. Pe strada principală a satului Tabaj din comitatul Albei-regale merg în pas clătinat trei oameni. Sînt beți. Fiecare vorbește în parte; deodată unul se trezește cu mâna în capul vecinului. O violare de domiciliu! Și cel al cui era capul se întoarce și cărpește o palmă vecinului, a căruia era mână. Intre doi care se ceartă, al treilea se bucură numai până când stă în neutralitate. Dar' asta e o dilemă, pe care mulți nu o pot suferi. Astfel, fără să știe cum, se pomenesc toți trei cu mîinile în pîr. Apoi ține-te, Pepeleo! Fiecare scind că are să primească lovitură, da și el unde numai ajungea cu pumnii. Sfirșitul cântecului: scandal public. Și dacă ne veți întreba, cine au fost acei trei oameni, care au ajuns la spital cu capetele sparte și coastele rupte, aflați că era Ioan Kuhn, subprimarul satului, Ioan Sos și Ludovic Arki, amândoi membri ai reprezentanței comunale.

Di Ioan Ghica, ministrul României la Londra, se află grău bolnav la Ghergani, după-cum aflăm în zărele de preste munți.

Favor exploataților de păduri ardeleni în România. „Naționalul“ scrie: Ministerul domeniilor va prezenta corpurilor legiuitoare chiar în sesiunea viitoare un proiect de lege, prin care se cere ca toți exploatații de păduri din Transilvania aflați în România și care au contractat exploatarea înainte de punerea în aplicare a tarifului autonom, să fie scutiți de taxele vamale actuale și supuși tarifului ce există în timpul când s'a contractat exploatarea.

Iubileul conservatorului din București. „Românul“ e informat, că în a doua jumătate a lui Septemvrie conservatorul român de muzică și declamațiune împlinește 25 de ani dela fundare. Pentru sîrbarea acestui pîtrar de secol direcțiunea conservatorului în unire cu cea a teatrului național vor combina o reprezentațiune, la care vor lua parte atât elevii cei vechi, astăzi artisti, cât și cei noi.

Dșoara Charlotta Feliciani, absolventă a conservatorului din București, care a debutat de curînd în Veneția în „Fra Diavolo“ și „Bărbierul din Sevilla“, are de gînd, — după-cum scrie unei amice, — să vină la

lor lui „Iupiter mansuetus“, „Venus-ei“ de Millo, „Diane vînatore“, „Lunonei“ de felul celei din palatul Ludvis, „Parcelor“ din Parthenon, și altor tablouri admirabile, care deși ne rămăsesse în un număr neînsemnat, cu toate aceste ele ne sînt destule dovezi pentru a ajunge la convingerea, că arta în zilele noastre este exagerată și defectuoasă. Scrutarea celor trei stadii ale artei eline ne adusese la asemenea convingeri. La început zei erau născute elemente, puteri ale universului, „Mama-pământul“, „Titanii“, „Fluviile undulatoare“, „Iupiter-pluvius“ și „Herculesoarele“. Cu ceva mai târziu toți acești zei își eliberează partea omenească, cufundați în tîria neasemnată a naturii; „Pallas luptătoare“, „Artemide vînatore“, „Apollone eliberătorul“, „Hercule înfrîntorul fielor selbatice“, toate puterile favorabile fac parte din epoca, ale cărei figuri nobile și perfecte au fost puse de Homer pe tronuri de aur în poemele lui neperitoare. Secoli întregi trec la mijloc și numai într-un târziu îndelungat scorb pe pământ liniile și proporțiunile cele mult usitate, unde ele se urdăse de nou și își ridică pe umeri povara ideii d-deșeci ce în urmă vor să poarte. În cele din urmă degetele omului toarnă în metal și înăstă în marmură figurile aceste nemuritoare; concepțiunea străvechie pusă la vedere pentru antea dată în misteriele bisericilor, mai transformată de închipuirea și visurile bardilor, sub degetele sculptorului atinge culmea perfecțiunii.

București prin luna lui Februarie viitor, spre a da vre-o două reprezentațiuni.

Căsătoria moștenitorului Greciei va avea loc la 27 Octomvrie n. Împăratul Germaniei va sosi la Atena la 24 sau 25 Octomvrie.

Principele de Bismarck. O depeșă din Berlin spune, că principele de Bismarck va sosi la 25 l. c. în Berlin, unde va sta în tot timpul cât Țarul va petrece acolo. După plecarea Țarului, cancelarul imperiului se re-intoarce la Friedrichsruh.

Arme pentru Bulgaria. „Allgemeine Militär Zeitung“ arată, că manufactura de arme dela Steyr neputînd preda înainte de August 1890 guvernului bulgar pușcile Mannlicher, pe care le comandase, prințul Ferdinand a dat ordin să se cumpere în Rusia 30.000 de pușci Berdan. Cu privire la aceasta „Kölnische Zeitung“ adaugă, că guvernul rusesc nu numai că nu se opune la cumpărarea acestor arme, dar' este dimpotrivă dispus să înlesnească predarea lor.

Primirea reginei Natalia în Odessa. „T. R.“ din București primește dela corespondentul seu din Odessa următoarele împărtășiri: Luni pe la oarele 11 a sosit aci fosta regină a Sîrbiei, Natalia. Ea a fost întâmpinată aci de toate autoritățile civile, precum și de principesa Muruzi, matusa reginei. O mulțime imensă adăsta la debarcadere pe ex-regina. Primarul orașului, după obiceiul rus, a întâmpinat-o cu pâine și sare. Președintele societății slave, dl Spamsensky, a rostit cu această ocaziune următorul discurs: „Alteță Regală! Precum în viața oamenilor particulari, tot așa și în viața popoarelor se întâmplă evenimente, care dau direcțiune nouă pornirilor istoriei. În viața A. V., precum și în viața poporului sîrb, un mare eveniment s'a întîmplat. Pe tronul Sîrbiei s'a urcat fiul A. V., regele Alexandru I, amic aldevotat al Rusiei. Trăiescă regina-mamă a Sîrbiei! Întîmpinându-Vă aji, urăm A. V. Voastre ca întrarea în Sîrbia să fie era unei uniri strînsse între popoarele slave și Rusia“. Ex-regina strînsse mîna dlui Snamensky și cu o voce emoționată răspunde: „Vă mulțumesc din suflet pentru frumoasa primire ce 'mi-ați făcut. Rusia e patria mea. Toate simpatile mele, toate gândurile mele sînt pentru Rusia, aceleași sentimente voi căuta a înrădăcina în sufletul iubitelui meu fiu. Împreună cu dînsul vom lucra și trăi pentru fericirea (bлагоденствие) Rusiei“. Despre Sîrbia nici un cuvînt. Regina a plecat dela Odessa, și acum se află pe pământul României în Stîncea.

Revoltă în armată. Se scrie din Londra, că în ziua de 4 Septemvrie în lagărul dela Allerhot, 200 de soldați din geniu s'au ridicat în contra șefilor. După-ce au administrat bătăi bune tuturor sergenților lor, au fugit prin satele din împrejur, luînd cu ei tot armamentul lor. Urmăriți de trupe regulate, răsvrățiții au fost arestați. Ei vor fi judecați decătră consiliul de război din Londra.

Candidat român la alegerile din Francia. Cetim în „Universul“: Cetitorii nostri știu, că de câțiva ani un student român la facultatea de drept din Paris, dl Arghiriadi, luîndu-și doctoratul în drept, s'a stabilit în Francia, unde s'a împămîntenit și exercită profesiunea de avocat. Dl Arghiriadi s'a prezentat pentru alegerile de deputați în departamentul Tarn candidat socialist.

Spania și Vaticanul. „L'Osservatore romano“, organ al sîntului Scaun, declară că nu există nici un conflict între Spania și Vatican. Guvernul și nunțiatul trăiesc în perfectă armonie. Diarul adaugă, că Papa a primit în zilele din urmă din Majorca o adresă semnată de o sută cincișeci de mii locuitori din insulă, cifră ce reprezintă aproape pe acea a populațiunii, rugându-l să aleagă insula de preferință ori-căru ai loc, spre a se retrage aci, în cas când ar părăsi Roma.

Cea mai grea călătorie la Paris. Dintre toți căți au făcut călătorii extravagante pentru a visita expoziția din Paris, idea cea mai îndrăzneată a avut-o căpitanul american Charles T. Roger din Boston. Roger a plecat din Boston la 30 Maiu într-o mică luntre, hotărît să treacă cu ea oceanul. Opt zile a avut vreme frumoasă, dar' apoi a fost apucat de o furtună teribilă, care l'a aruncat pe insulele Georges. Trezeci și opt de zile a ră-tăcit pe ocean, fără să întâlnească vre-un alt vas. La 28 Iulie ajunsesse aproape orb din pricina puterii luminii soarelui; nu putea să mai vadă nici măcar compasul. Atunci „desnădej-duit, Roger s'a culcat pe spate în fundul luntrei și aștepta moartea. El a fost găsit de șonerul american „Marth A. Bradley“ și luat pe bord. Căpitanul era așa de sleit, încât oamenii șonerului îl credeau mort. Acum îndrăznețul căpitan se află la Boston, pe deplin restabilit; dar' nu mai are poftă să meargă în luntre la Paris.

Ovrei în America. Un transport de emigranți a plecat din Odessa la 31 August v., avînd pe bord o mie de Israeliti din guvernamentele Chievului și Podoliei. Toți se duc la Buenos-Ayres, ca să se apuce de agricultură și de creșterea vitelor. Agenții au asigurat fiecarei familii cumpărarea a 25 hectare de pământ pe preț de 2000 franci lotul, dintre care 400 plăți la primirea pământului, 1300 în rate în timp de 22 ani și restul când se va înlesni cumpărătorul, după învoirea ce se va face în urmă.

Republicele din America-centrală. În decursul lunii curente se va ține la San-Salvador, capitala republicei Salvadorului, un congres al celor cinci republice din America-

armonia senină și corectă a tonurilor înrudite și contrare, scripirea ornamentelor, lucoarea sensibilă a colorii, noblețea patriciană și energia capetelor, deliciul iritant al cârnii viei și multe, mișcările ușoare și vie ale grupurilor și unirea seninătății depline a fericirii. În o frescopictură a lui Raphael moderația colorilor se potrivește detot la puterea și statornicia, la arhitectura lină a întocmirii, la seriozitatea și simplitatea capetelor, la mișcările moderate ale trupului, la solemnitatea expresiunilor și la moralitatea sublimă a figurilor. Unul dintre tablourile lui Correggio se aseamănă cu grădina încântătoare a Alcinei, unde farmecul luminilor împreunate, grația neasămănată a lineelor unduloase și frînte, albeața scripitoare, moletatea rotundă a trupurilor femeiesci, neregularitatea picantă a figurilor, viviciunea, frăgețimea și varietatea expresiunilor și a mișcărilor se unesc între ele, ca astfel să dea naștere acelui vis delicat și de fericire neasămănată ce pregătesce farmecul unui ține sau amorul femeii amantului seu. Întregul op de artă este de o originalitate de minune; un sentiment străvechiu și dominant înclină și rămursece această vegetație complicată de efecte; la Beato Angelico ea se manifestează în visiunea luminii suprafirești și în concepțiunea mistică a fericirii ceresci; la Rembrandt în lumina ce se perde în negura nebulosă și în idea sentimentului dureros al realității. La Rubens, Ruysdael, Poussin, Lesueur, Prudhon și Delacroix deasemenea o se aflați idee de același grad și valoare, ca în operele artiștilor

în cestiune determină și unifică felul liniilor, alegerea tipurilor, întocmirea grupurilor, expresiunile, mișcările și coloriturile. Ori-ce critică se va face, ea nu poate tracta în deajuns toți factorii; factorii sînt nenumărați și adînci; viața din opurile de artă ale ingeniului se aseamănă cu ceea a naturii; ea străbate și în cele mai neînsenate molecule și nici un fel de analizare nu o s'e o exhauriseze. Scrutările constatază și ici și colo consonanța esențială, relația împrumutată, direcția înspre un scop determinat și armonia întregului, prin ele însă nu se poate lămuri pe deplin, din fir în pîr, toate părțilelele.

V.

Acum, domnilor, cu o ochire putem măsura toată arta și o s'e înțelegem pe deplin principiul ce hotărăsece asupra valorii ori-cărui op de artă. Disesem că opul de artă este un sistem complet de părți consistătoare în preponderanță din bucățele zidite, ca în arhitectură și muzică; sau că este reproduc după un obiect real din natură, precum aceasta se întîmplă în literatură, sculptură și pictură, nu poate fi încă vie în memorie legea, în virtutea căreia ținta artei este: a exprima prin întreg o trăsură caracteristică oare-care, un caracter dominant.

Am făcut și concluderea: acel op de artă este mai bun, al cărui caracter este mai dominant și mai distins. În trăsura caracteristică am distins două părți esențiale, — importanța aceleia, în conformitate cu însușirea ei elementară și mai durabilă, — și favorabilitatea aceleia, în conformitate cu însușirea,

în virtutea căreia ea contribuie la susținerea și desvoltarea individului sau a grupului în care subsistă. Văfusem că la cele două măsuri ce defig valoarea trăsurilor caracteristice răspund două cumpene, cu al căror ajutor se poate hotări cu siguranță asupra valorii opului de artă. Observasem din capul locului că aceste măsurătoare la un punct se întrunesc între ele și că trăsura caracteristică, importantă și favorabilă este propriu dis o putere moderată, acum prin efectul ce produce asupra altora, acum prin efectul ce exerciază asupra sa însăși; de unde rezultă, că trăsura caracteristică este de valoare dublă, este putere dublă. Am scrutat, cum ea în opul de artă se manifestează mai lămurit decăt în obiectul real, și văfusem, cum ea aci primește un relief mai bine pronunțat, artistul făcînd aplicațiunea tuturor factorilor constitutivi și întrunind toate efectele aceloră. În chipul acesta ajungem la convingerea: opurile de artă că atît sînt mai frumoase, cu cât ele înfățișază în mod mai distins, mai dominant trăsura caracteristică. Acel op este, adevărul grăind, op de artă, unde cea mai mare putere stă desfășurată în modul cel mai grandios. Grăind în limba picturii, acel op de artă este mai superior, unde trăsura caracteristică ce în natură este de valoare cea mai nestimată prin artă ajunge la culmea mărimii sale. Fie-mi permis a exprima tot acest lucru într'un stil mai puțin tehnic. Magistrii nostri, Grecii, ca la toate, așa ne-au învățat și la teoria artei. Priviți, vă rog, cu ochi scrutători la schimbările, ce rînd pe rînd dăduse loc în bisericile

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,
anunțuri de căsătorie,
anunțuri funebre, placte,
bilete de vizită,
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

DICTIONAR

român-german și german-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin, paroh gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germană.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germană-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. — 10 lei.

Depositar general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Carol F. Jickeli în Sibiu

recomandă

Lampe de petrol

„EXCELSIOR”,

Lampe de soare „Excelsior”,

Lampe vieneze de „Triumf”

în ajustare simplă dela

florini 5.90 v. a. în sus

pentru

Restaurațiuni și prăvălii

și

în ajustare bogată ca „CANDELABRE de SALON”,

mai departe:

lampe de masă, de mână, de atârnat și de părete, lămpașe

în asortiment bogat cu prețuri moderate.

Locale de vânzare: Piața-mică (negustoria de fer) și Piața-mare (trafica de tutun reg. ung.)

Courante de prețuri ilustrate, la cerere, se dau gratis și franco.

[778] 1—7

Ordinea băilor de earnă

în

institutul de băi al lui Habermann în Sibiu

din 6 Septembrie a. c. st. n.

Băi de vană:

Afară de Duminecă în toate zilele dela 6 oare dimineața până la 8 oare seara.

Duminecă dela 6 oare dimineața până la 4 oare după amiazi.

Băi de aburi:

Pentru domni: afară de Lună în toate zilele dela 6 oare dimineața până la 1 după amiazi.

Pentru dame: Marția, Mercuria, Joia și Sâmbătă dela 3 oare după amiazi până la 7 oare seara.

Observațiune: Taxa cea de băi este afișată în odaia de casă (a institutului) spre cunoștința onoratului public.

Sibiu, în 6 Septembrie 1889.

[774] 3—3

Cu toată stima

Ioan Habermann.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIU

recomandă:

Articulul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articulul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articulul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica de Bojena Němcová,** tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarňík. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărălnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.